

forbindelse mellem Frederikshavn og Norge, men det er langt fra Tilfældet. Vi have kun en ugentlig Forbindelse. Der gaar hver Mandag et Dampskib fra Frederikshavn til Laurvig og videre til Kristiania, som man har taget Sigte paa. Kødet kommer altsaa derop først i Ugen; men det er først sidst i Ugen, Fredag og Lørdag, at Kødet kan sælges. Det er nu let indlysende, at Kødet, der maa slagtes før Søndag og ligge Søndagen over, og som sendes med Skib om Mandagen og først kan sælges sidst i Ugen, ikke, navnlig i den varme Aarstid, er saa godt, som det skulde være. Man har deroppe i flere Aar henledet Ministerens Opmærksomhed paa at faa en bedre Forbindelse med Norge, og i den Anledning have forskellige Institutioner deroppe, Handelsforeninger, Landboforeninger og andre Foreninger, krævet at faa Toggangen forbedret. I saa Fald ventede man, at man fra Norge vilde sætte flere Skibe i Gang mellem Frederikshavn og Kristiania eller muligvis Kristianssand, hvorfra der er Jærnbanelforbindelse helt op til Kristiania og videre nordpaa. Da det sorterer under den højtærede Indenrigsminister at ordne Jærnbanelforholdene, vil jeg rette en saadan Forespørgsel til ham, om vi kunne vente noget i den Henseende. Jeg har gentagende fremdraget dette Spørgsmaal her ved Finanslovens 1ste Behandling, og det har ført til, at vi have faaet Forholdene forbedrede. I Fjor fremdrog jeg ogsaa dette Spørgsmaal, og da udtalte den daværende Indenrigsminister, at vi havde for lidt Materiale, men at Sagen vilde komme frem ad Aare, naar vi fik bygget noget mere Materiel og havde tilstrækkeligt til at gennemføre, hvad der blev forlangt. Den ærede Minister vilde dog ikke love at gøre det saa godt, som der blev gjort Krav paa deroppe, i det man for at faa god Forbindelse med Norge fordrede, at det Aftentog, som gaar fra Altona til Vamdrup og videre som Eksprestog til Aarhus, skulde vedblive som Hurtigtog til Frederikshavn, hvor det saa kunde være mellem Kl. 12 og 1. Nu gaar det fra Aarhus og helt op til det nordlige Jylland som Godstog, hvilket bruger saa lang Tid, at det først kommer til Frederikshavn Kl. 7 $\frac{1}{2}$ Eftermiddag, og saa er de norske Baade gaaede, og vi maa

vente med at faa Forbindelse til næste Dag. Men naar Toget gik saa hurtigt, at det kunde naa Baadene, saa vilde det føre til, at Nordmændene vilde gøre sig Umage for at faa hyppigere Forbindelse, og det nordlige Jylland kunde opnaa bedre Afsætningsforhold for sin Kødeksport. Disse Forhold med Hensyn til vor Eksport vil jeg særlig henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa. Det gælder ikke alene vor Forbindelse med Gøteborg, hvormed det nordlige Jylland, baade By og Land, har ikke saa lidt Handelsforbindelse, men ogsaa om Forbindelsen med Norge. En Forbedring af denne sidste vil have stor Betydning baade for Landbruget og for Bybefolkningen, særlig i Retning af Kødeksport. Vi faa jo ikke saa lidt Varer fra Norge og ekspedere ikke saa lidt dertil. Vil man til Sammenligning se, hvad Statsbanerne tjente ved Gøteborgrouten i 1894, da vi fik en Statistik derover, viser det sig, at der tjentes 86,000 Kr. ved de Varer, som indkom fra Gøteborg. Det forekommer mig derfor, at man nok kunde ofre lidt paa at komme i nærmere Forbindelse med Norge og Sverige. Det er ikke noget ubilligt Krav fra Jyllands Side. Det vil vistnok erkendes at være en lang Omvej at skulle om ad Kjøbenhavn for at faa Forbindelse med Sverige og Norge. Jeg ønsker, at den ærede Minister vil udtale sig om, hvorvidt han agter at gøre og kan gøre noget for, at vi ikke nu miste Gøteborgrouten.

Anden Viceformand (Trier): Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne. Der er endnu indtegnet 22 Talere.

Næste Møde holdes i Morgen, Fredag, Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1898 til 31te Marts 1899.

Mødet hævet Kl. 3. 55'.